

dre duelige Mænd, som vilde være kapable til at forskaffe sig de fornødne juridiske Kundskaber uden det Stempel, som Embedseksamen giver, men jeg har jo heller ikke benægtet, at saadanne Undtagelser kan gives, det har jeg udtrykkelig erkendt ved første Behandling. Saa maa man imidlertid spørge den højtærede Indenrigsminister, om Meningen med dette Lovforslag kun er undtagelsesvis at aabne Adgang for Mænd, som ikke har juridisk Embedseksamen. De Mænd, der har denne Embedseksamen, erkendte den højtærede Minister ved første Behandling, vilde i de fleste Tilfælde have et Fortrin. Men hvis Hensigten med Lovforslaget kun er dette, forstaar jeg ikke, hvorfor den højtærede Indenrigsminister har forelagt et Lovforslag, der simpelthen stryger en hvilken som helst Betingelse, en hvilken som helst Garanti for Beskikkelsen til et af de vigtigste og øverste Embeder i Staten. Det forekommer mig, at Indenrigsministeren burde have gjort Rede for, hvilke andre Garantier man da for Samfundets Skyld maatte kræve, naar man opgiver den Garanti, der ligger i den juridiske Embedseksamen med den derefter følgende praktiske Uddannelse; men der er ikke gjort noget som helt Forsøg i den Retning, og jeg tror ikke, den højtærede Minister med nogen Virkning kan modsige mig, naar jeg hævder, at en fuldstændig fri Adgang for Administrationen til at beskikke Amtmænd uden nogen som helst Betingelse udover den, at den paagældende falder i vedkommende Ministers Smag, vil dog meget let kunne give Anledning til administrativ Vilkaarlighed og kunne have Følger, som sikkert ikke mange her i Landet ønsker.

Saa henviser man til, at det gaar jo godt i Norge og i Sverige. Derom maa jeg bemærke, at dels er Forholdet navnlig for Sveriges Vedkommende ikke ensartet med, hvad der foreligger her. Forretningerne er forskellige, og dels turde der vel ogsaa være delte Meninger i Norge om det hensigtsmæssige i den Ordning, der er indført. Naar der ikke er sket særlig store paaviselige Ulykker som Følge af den — jeg kan i hvert Fald ikke i Øjeblikket dokumentere saadanne, men jeg kan heller ikke tiltræde den højtærede Indenrigsministers Udtalelser om, at der slet ingen Ulemper har vist sig i Norge —, skyldes det vel, at det ogsaa i Norge staaer som Undtagelsen, at Folk uden juridisk Eksamen bliver beskikket som Amtmænd.

Ved Behandlingen af dette Lovforslag

har det været os magtpaaliggende at tage udelukkende saglige Hensyn. Jeg vil gøre den højtærede Indenrigsminister opmærksom paa, at det ikke er mig, der har fremskaffet eller lavet en Udtalelse, som jeg saa har forelagt det juridiske Fakultet til Underskrift. Jeg har gjort det juridiske Fakultet opmærksom paa dette Lovforslag, og man var fra alle Sider i Fakultetet uden Hensyn til politisk Trosbenedelse enig om, at Lovforslaget i den Affattelse, hvori Indenrigsministeren havde forelagt det, er ganske forkasteligt. Der var ikke Spor af Divergens mellem de radikale Medlemmer af det juridiske Fakultet, hvoraf den højtærede Indenrigsminister maaske kender nogle, og de andre Medlemmer. Vi har taget dette Spørgsmaal rent sagligt. Men det forekommer mig, at det har den højtærede Indenrigsminister ikke. Den højtærede Minister har slaaet paa visse Strengte, som han har haabet skulde give Genlyd, og det var Strengte, som ikke refererer sig alene til det saglige.

Der er blevet fremført den Indvending, at der er Mangel paa Jurister. Ja, der er mærkeligt nok Mangel paa Jurister til forskellige Stillinger, men jeg har dog ikke hørt, at der i Juristernes Kreds skulde være Mangel paa kvalificerede Folk til at besætte Amtmandseembederne med. Jeg har derfor ikke fundet noget i det af den højtærede Indenrigsminister fremførte, som kan give Anledning til, at vi skulde fravige den Stilling, vi har indtaget ved første Behandling og fastholdt i vor Betænkning.

Indenrigsministeren (Rode): Det ærede Medlem fra Assens (Klaus Berntsen) meddelte mig, at det ikke, som jeg havde formodet, var en Overtalelse af det ærede 6te Medlem for Københavns Amt (Axel Møller), der havde bragt Venstre til det Standpunkt, det indtog; det var ganske af egen Drift, at Partiet var havnet i dette Standpunkt. Hvis dette er Tilfældet, maa jeg beklage den Bevægelse, hvori Venstre paa dette Omraade er, og som svarer til de Bevægelser, hvori Venstre paa saa mange andre Omraader er. Jeg vil selvfølgelig ikke drage det ærede Medlems Udtalelse i Tvivl, naar han sagde, at han, der jo var første Taler, ikke vidste, hvilket Standpunkt det ærede 6te Medlem for Københavns Amt vilde tage. Det Forhold er jo vel bekendt, at det ærede Medlem fra Assens var første Taler, men det er dog ikke noget ubekendt her i Rigsdagen, at der mellem de to Partier finder en vis Sam-